

Едва могла Лисана да избѣга. Резель си дѣдо кокошицата и радостенъ се върналь у дома си, че можалъ кума лиса да надхитри.

Кума лиса не забравяла за дълго врѣме дѣдовата хитрина. Чакай, ти дъртако, азъ ще те науча кому зло правишъ, казала Лисана. Въ една тѣмна нощъ тя влиза въ селото. Дѣдо, баба и Снѣжанка сладко си спали, а кума лиса влиза въ курника, издушила всичкитѣ дѣдови кокошици, даже самия пѣтля - пѣснопоецъ най-напредъ одушва и сладко закусила крехко пѣтлюво мясо... Тѣй Лиса на дѣда си отмѣстила.

